

Angående: Motarbetandet av alternativ/komplementärmedicinen i Sverige

Till Sveriges Regering - Göran Persson

I regeringsförklaringen den 1 oktober 2002, när den nya regeringen tillträdde, gjorde du Göran Persson som statsminister en markering avseende alternativmedicinen. Du uttalade att; "Dialogen mellan alternativmedicinen och skolmedicinen skall ökas".

Svenska folket uppfattade säkert detta som ett löfte att Sverige i linje med andra länder skulle utveckla samarbetet mellan alternativ/komplementärmedicinen och skolmedicinen i vårt land. I USA och inom EU har många länder utvecklat en hälso- och sjukvård, där de båda disciplinerna samarbetar och hjälper människor till bättre hälsa och välbefinnande. Där utvecklas detta samarbete successivt. I dessa länder är målet att hjälpa och stötta människorna det primära, så att de återfår och kan behålla hälsa och livslust under stor del av livet. Det är målet och resultatet som räknas. Man har tillmötesgått intresset för och användningen av alternativ/komplementär medicin, vilket har ökat väsentligt de senaste åren i Sverige och andra västländer. Det har nu också börjat komma kunskaper och erfarenheter om att minskad sjukskrivning uppnåtts genom användning av metoder inom alternativ/komplementära området. Andelen av befolkningen som nyttjar alternativ/komplementär medicin varierar mellan 30 och 70% enligt europeiska och amerikanska studier. Enligt en enkätstudie, som genomfördes i Stockholms län år 2000, var motsvarande 49%.

Enligt samma studie ansåg 77% att det var viktigt med en ökad samverkan mellan skolmedicin och alternativ/komplementär medicin. 74% ansåg att det är viktigt att man avsätter resurser för forskning om alternativ/komplementär medicin.

Världshälsoorganisationen, WHO, har i sin strategi 2002-2005 uppmanat medlemsländerna att ta fram policy för hur alternativ/komplementär medicin kan integreras i de nationella sjuk-vårdssystemen. Hur långt har man kommit med denna policy i Sverige?

I Socialstyrelsens Sverige har man bortsett ifrån medborgarperspektivet, vilket gör att man begränsar möjligheterna att uppnå hälsa bland många grupper av människor. Detta sker genom att motarbeta friskvården och den alternativa/komplementära medicinen att bli en del av hälso- och sjukvården. Är det läkemedelsföretagen som styr? Inget kan väl vara viktigare än att på alla sätt hjälpa och stötta individen i hans/hennes hälsosträvan.

Dagens sjukvårdskostnader visar klart på en bristande öppenhet både för Vidarklinikens insatser och det friskvårdsarbete som Hälsofrämjandet utvecklade på f.d. Hälsohemmet Tallmo-gården. Man uppnår och uppnådde goda resultat på båda dessa institutioner med hjälp av kompletterande friskvård - alternativ/komplementär medicin, naturlig egenvård och kost- och motionsaktiviteter. Den oförskämdhet som Socialstyrelsens representanter visade vid en TV-diskussion med bland andra Ursula Flatters förra året är helt oacceptabel. När det gäller vårt hälsohem så försökte Socialstyrelsen (dåvarande Medicinalstyrelsen) dels stänga hälsohemmet på 50-talet och dels ta ifrån dåvarande stadsläkaren i Södertälje läkarlegitimationen då han stödde arbetet på

dåvarande Kiholm.

Idag 2006 engagerar sig Socialstyrelsen igen, inte för att stoppa biverkningar av mediciner - 30 miljarder per år - utan biverkningsfria komplementära metoder som används när patienten inte lyckats nå hälsa med andra behandlingar. Nu hotar man de alternativ/komplementära läkarna med att dra in deras legitimationer.

Vad har skett i Sverige sedan 2002? Här har Socialstyrelsen börjat en "hetsjakt" på alternativ/komplementära läkare och LäkeMedelsverket omintetgör i många delar den naturliga egenvården. Detta trots att erfarenheterna visat att ca 80% av svenska folket är intresserade av alternativ/komplementär medicin och att många nått bra hälsoresultat tack vare goda "kombi-nations"-effekter.

Att Socialstyrelsen utvecklat angreppen på de alternativ/komplementära läkarna är enligt vår uppfattning i vissa delar en skam för svensk hälso- och sjukvård. Istället för seriös dialog så söker man vägar att eliminera denna verksamhet med hjälp av begreppet "vetenskap och beprövad erfarenhet".

Självklart skall all medicinsk och kirurgisk behandling kontrolleras och följas upp, så att patienten inte drabbas av problem. När det gäller skolmediciner så ger man ofta en erinran, även om patienten lidit svårt vid behandling med mediciner eller vid operation. När det gäller alternativ/komplementärmediciner så drar man in eller hotar med att dra in legitimationen, även om patienten upplevt positiva effekter och man samtidigt erkänner att behandlingen är biverkningsfri. Detta idag då biverkningar efter konventionella läkemedel är ett stort bekymmer för patienterna. Dessutom upptas många sängar på sjukhusen och kostnaderna är ca 30 miljarder/år.

Tydligen bedömer man inom Socialstyrelsen de två disciplinerna helt olika. Om nu okunskapen och trycket från läkemedelsindustrin är så stor, att man vägrar bredda och anpassa hälso- och sjukvården till patienternas önskemål och till patienternas bästa, så borde man redovisa detta till Regeringen och allmänheten. Det borde vara Socialstyrelsen som anmäls till någon "ansvarsnämnd".

Ett annat tecken på Socialstyrelsens negativa inställning till alternativ/komplementär medicin är att man under 15 år inte tagit itu med uppdraget att se över frågan om Hälsovårdshemmens roll och status, vilket Regeringen uppdrog åt dem tidigare. Vi har ej funnit att Alternativmedicinkommitténs arbete, som slutfördes 1989 (Gertrud Sigurdsen socialminister), satt några spår hos Socialstyrelsen.

Vad vi förstår så har inte någon kompetens inom den alternativ/komplementära medicinen anställts eller involverats i arbetet på Socialstyrelsen.

Vi bifogar ett exempel bland många på Socialstyrelsens idoga insats för att sätta stopp för dialog och samarbete mellan komplementärmedicinen och skolmedicinen inom hälso- och sjukvårdens ram. (Bil.1)

I Norge har en ny lag gett en öppning för att de båda disciplinerna lättare ska kunna arbeta tillsammans för att ge patienten allt rimligt stöd i sin hälsosträvan. Vi behöver nu en ny lag även i Sverige när man upplever Socialstyrelsens oförmåga

att enga-gera sig i dessa frågor. Vad vi vet så har Socialstyrelsen ännu inte engagerat sig i de nya komplementära metoderna som till exempel kost- och motionsterapierna.

Trots positiv forskning avseende kostens och motionens positiva betydelse och utarbetande av Fyss, så har, vad vi vet, inte utbildningen avseende näringslära och fysisk aktivitet på recept (FaR) startat i någon större skala riktad till läkare och annan sjukvårdspersonal.

Hur ska läkarna kunna skriva ut fysisk aktivitet på recept om de ej har kunskapen?
Med hänvisning till ovan sagda föreslår Riksförbundet Hälsofrämjandet

- att Regeringen dels utarbetar ett lagförslag i linje med Norge för att säkra utvecklingen mellan alternativ/komplementär medicin och skolmedicinen,
- att Regeringen ger vederbörande organ i uppdrag att utforma och omgående starta en bred utbildning både avseende FaR och näringslära som komplement till skolmedicinutbildningen,
- att Regeringen engagerar sig för att fullfölja regeringsförklaringens intentioner avseende när-mande mellan alternativ/komplementär medicin och skolmedicin,
- att Regeringen ger Socialstyrelsen i uppdrag att fullfölja uppdraget att utveckla hälsovårds-hemmens roll inom hälso- och sjukvården,
- att Regeringen ger Socialstyrelsen i uppdrag att redovisa hur bred kompetensen är avseende alternativ/komplementär medicin inom myndigheten och
- att komplettera regleringsbrevet med text angående alternativ/komplementärmedicinen så att dessa frågor får en positiv behandling inom Socialstyrelsen när legitimerade läkare även arbetar med denna disciplin.

Stockholm 2006-02-14

Riksförbundet Hälsofrämjandet

Kurt Svedros
Förbundsordförande